

אור הזוהר 87 ★ ניסן תשע"ג

מי האיש החפץ חיים? חלק ב'

שימו לב!

יהודים יקרים! העולם עומד בפני מלחמה גרעינית איומה, ועוד מעט ונזכה לשמוע שופרו של משיח. לא כולם יזכו לחיות. מי האיש החפץ חיים?

ורצוי לקרוא כל הכתוב בספר הזה תיבה בתיבה בקול רם עוז ותעצמות, ובשפתים דולקות. והקול מעורר הכוונה. ובהתפעלות הנפש ולב שומע ולא בהעברה בעלמא.

עורו ישנים משנתם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל, הביטו לנפשותיכם והיטיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה (מדרש פסיקתא דרב כהנא וכו' בהלכות תשובה להרמב"ם).

אמר ר' יהושע בן לוי בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה!" (אבות פ"ו).

מהתורה עצמה בקראו בו. ועיין בדברי המאירי (אבות פרק ב) **על משנת והוי מחשב, שכתב מה שאמרו במסכת פיאה כי עוון זה חמור וגדול מכל העבירות שבעולם.** וכתב הרש"ש ז"ל בספרו נהר שלום במוסר על תקיעת שופר בראש השנה, כי עוון זה אפילו על רגע קל נחשב, כי דנים את האדם במה בזבז כל רגעיו וזמנו, וכל רגע שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף, והוא מכת ליצנים שאינם רואים פני השכינה, וחסרון לא יוכל להמנות, והמלאך בא ליהושע בן נון ואמר לו על עון ביטול תורה באתי, וכל כך גדלה עבירה זו, עד שאמרו רבותינו במסכת ברכות (ה' א'), מהו גדר יסורים של אהבה, והם יסורים שאין בהם ביטול תורה, שאם יש בהם ביטול התורה הם אינם של אהבה. ותחילת דינו של אדם בעולם האמת הוא על עון זה, ועל זה ידו כל הדווים, כי אמרו בגמרא קידושין (מ' ב), אמר רב המנונא אין תחילת דינו של אדם אלא על דברי תורה שנאמר פוטר מים ראשית מדון. וכתבו התוספות, שאמנם שאלה ראשונה היא נשאת ונתת באמונה, אך העונש תחילתו על ביטול תורה הוא.

ובמחזור ויטרי (סימן תכ"ד) כתב, כי מה שאמרו אל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו, היינו בכל מצב וענין. ובספר חסידים (סימן תס"ח) כתב הטעם ששלמה המלך כתב

חומרת עוון ביטול תורה

השם יתברך ירחם על בני דורינו שאינם מודעים לחומרת האיסור הנורא הזה, כי אמרו בגמרא שבת (ל"ג ב), אמר רב קטינא שהגשמים נעצרים בגלל ביטול תורה, ובמסכת חגיגה (ה' ב) אמרו כי הקדוש ברוך הוא בוכה על ביטול תורה. ובמסכת שבת (ל"ב ב), אמר רבי יהודה הנשיא כי בעון ביטול תורה בניו של אדם מתים. ואמרו במסכת בבא מציעא (פ"ד ב), כי רבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי היה אומר ליסורים והמחלות שהיו פוקדים אותו במשך כל הלילה, שילכו ביום כי יפריעו לו ויבטלוהו מהתורה. גם עיקר האיסור ללכת לאיצטדיונים ולכל מיני הופעות שאסרו רבותינו מחוץ לאיסור הנורא של פריצות ושל ליצנות, הוא משום ביטול תורה, וכנזכר במסכת עבודה זרה (י"ח ב). ובמדרש רבה (איכה א) פירשו חז"ל את הפסוק "על אלה אני בוכיה", שהקב"ה בוכה על עוון נורא זה, ועל זה נחרבה ירושלים, כי ויתר הקב"ה על עבודה זרה, על גילוי עריות, ועל שפיכות דמים, ולא ויתר על ביטול תורה. גם בזוהר חדש (בראשית ט"ו א) אמר, כי עיקר הגלות היתה על עוון זה. ועיין בשו"ת הגאונים (סימן רנ"א), בחומרת העוון הלז. ובמסכת סנהדרין (ק' א'), אמרו, שאסור ללמוד בספר בן סירא משום ביטול תורה, ואפילו שיש בו גם דברי מוסר וחכמה, כיון שמתבטל

בזמנינו שאנחנו קרובים לימות המשיח אפילו ילדים יעסקו בזוהר הקדוש

וכמפורש בזוהר (ח"א קי"ז ע"א), שלפני ימות המשיח יהיה הגילוי דפנימיות התורה בריבוי מופלג: "בשית מאה שנין לשתיאה יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו' וסימנך בשנת שש מאות שנה לחיי נח גוי נבקעו כל מעיינות תהום רבה גוי" (נח ז' יא), ובהמשך הענין שם (ק"ח, א): "כך יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו".

כשם שהיצה"ר מתגבר כך צריך להתגבר בלימוד הזוהר

וכמו שביאר הגאון ר' בונם מפשיסחא זצ"ל: "עתה בעקבתא דמשיחא יש להחזיק בדווקא בלימוד הנסתר. והדמיון - כמו שאנו רואים גר דולק וקודם שכבה הוא מתחזק ביותר ושלהבת עולה יותר. כמו כן מקודם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בלימוד תורת הנסתר".

לימוד הזוהר מקרב את הגאולה

זאת ועוד: הלימוד דפנימיות התורה מקרב את הגאולה - כמבואר בזוהר (ח"ג ככד - ברע"מ), "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמים".

ר' חיים ויטאל אמר כבר לפני 400 שנה שחסרון בלימוד הזוהר גורם את אריכות הגלות

וכידוע מה שכתב קדוש האלקי רבנו חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות אודות גודל הנחיצות דלימוד פנימיות התורה, ועד שהעדר הלימוד דפנימיות התורה היא הסיבה לאריכות קץ הגלות!

ואם דברים אלו נכתבו בזמנו של הרח"ו - הרי על אחת כמה וכמה כאשר נמצאים בימים אלו, ארבע מאות שנה לערך לאחרי הרח"ו, ורואים ש"עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו" (לשון הכתוב - ירמיה ח, כ), הרי בודאי שהסיבה לכך היא - החסרון בלימוד פנימיות התורה.

כל הסימנים שהובאו בחז"ל אודות סוף זמן הגלות - נתקיימו כבר, ולדוגמא - הסימנים בענינים בלתי-רצויים שבסוף מסכת סוטה, "חוצפה יסגיי... נערים פני זקנים ילבינו... בת קמה באמה כו" - ענינים אלו נתקיימו כבר ובאופן של "הידור דהידור"! [חס וחלילה ללמד היפך הזכות על בני ישראל, אבל, לדאבונו, כך הם פני הדברים!] וכמו כן הסימן ד"מלכיות מתגרות אלו באלו" [שעל זה אמרו חז"ל (ב"ר פמ"ב, ד) "אם ראית מלכיות

רק שלשה ספרים שהם שיר השירים, משלי, וקהלת, והיה בידו לכתוב עוד ספרים של חכמות עצומות וידיעות מהליכות האדם ומסתוריו, ונושאים מדעיים נפלאים ברפואה ובטבע, ולא כתבם משום ביטול תורה, כי היו הבריות מתעסקים במחקרים במקום ללמוד תורה. ובתנא דבי אליהו כתב, כי כל הרעות הבאות הם בגלל עון זה, וכמו שאמרו בגמרא כל המסים המוטלים על האזרחים הם בגלל עמי ארצות שאינם עוסקים בתורה. וראה בדברי רבנו יונה (בשערי תשובה שער ג' סימן קע"ז) שכתב, ההולך למקום אשר אוספו שם אסיפה לשחוק, זה הוא מושב לצים ועליו הכתוב (תהלים א, א) אמר, ובמושב לצים לא ישב, ונאמר אחריו כי אם בתורת השם חפצו, למדת כי מושב לצים מביא לידי ביטול תורה, ואשר לא שת לבו לעסוק בתורה בשעותיו הפנויות יתעשת לנפשו ולא יאבד, ויתבודד בהם לחשוב על קצו ולהבין לאחרייתו ולחפש דרכיו ולקנות מעלת הנפש ולהתקרב אל השם יתברך. ובמנורת המאור (לרבנו ישראל אלנקוה הי"ד פרק ה'), בעוון זה בנים קטנים מתים, ובאה חרב שהיא רצח, וביזה רבה ודבר, והני אדם אוכלים ואינם שבעים, ואוכלים לחמם במשקל, והרב מגן אבות (אבות ג' ט"ז) כתב, שצדיקים מתים בעוון זה לכפר עלינו, ובמדרש איכה על הפסוק ודמוע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר השם, (ירמיה י"ג, י"ז), אמר רבי אליעזר שלש דמעות הללו שיש כאן, אחת על חורבן בית ראשון, שניה על חורבן בית שני, שלישית על עון ביטול תורה. וכתב השל"ה (יומא, מוסר ר"ד), כי לכן מסיימים בתפילה פתח לבי בתורתך, לפי שעון ביטול תורה כנגד כולם, והזכיר אחר כך בסדר המועדים כמה קשה הדבר שבימי החגים והחנוכה רוב העולם נוהגים בביטול תורה השם יצילנו.

הבת קול יוצאת על מי שלא עוסק בזוהר הקדוש

ובתיקוני זוהר (תיקון ל'), מבאר ענין זה הקול (הקורא על עלבונה של תורה) כי הוא המכריז על מי שאינו בחכמת הקבלה.

כי אין כבוד הדרת גדולת תורתנו ניכרת כי אם על ידה, כי בה ניכר כי מן השמים ואיננה כשאר דתי האומות שהם פשוט בלבד, ונמצא כי מי שלא יעסוק כי אם בפשט לבדו נותן עלבון לתורה! (ר' חיים ויטאל זלה"ה, עץ הדעת טוב).

בדור הזה מותר ומצוה ללמוד חכמת הקבלה

ישנו ענין מיוחד שנתחדש בזמנו של האריז"ל בנוגע ללימוד פנימיות התורה: בדורות הראשונים היתה חכמת הקבלה "נסתרה כו' ונעלמה מכל תלמידי חכמים כי אם ליחידי סגולה, ואף גם זאת בהצנע לכת ולא ברבים", ואילו בדורו של האריז"ל נשתנה מצב זה, "כמ"ש האריז"ל דדוקא בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה".

כל תשוקת החפץ חיים היה ללימוד הקבלה

רבינו החפץ חיים זיע"א כל תשוקתו היתה לחכמת הקבלה. ואמר כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרכבה"), ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, והיה אומר שלולי שהדור היה צריך לו היה מתמסר כולו לחכמת הקבלה.

ועל פי רוב בלילה בשעה מאוחרת היה מעיין בספרי הקבלה. עד שהיה בקי בעל פה בכל ספרי הקבלה (מכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל דף י"ד אות ג' בדפוס החדש וע"ע בעמוד קצ"ב).

החזיק מאד בחכמת הקבלה, אך לא התפרסם בכך. דרכו היתה תמימות ופשיטות וכמו שהשיב לשאלת הגאון המקובל האלקי בעל "הלשם" זקנו של מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל: "מדוע אינו מראה כחו בנסתר כמו בנגלה?"; "אני כגמול עלי אמו".

כל שבת היה חוזר הזוהר על הפרשה ואמר לבחורים ללמוד זוהר על הפרשה וישמרם בחיים

כל שבת היה רבינו חוזר את הזוהר שעל הפרשה. והיה אומר לאחרים ללמוד את הזוהר של הפרשה אפילו בחורים. והיה אומר שרובו כמדרש. (מפי תלמידו הקדוש ר' שלמה בלוך זלה"ה, ספר הצדיק ר' שלמה אות מ"ו). וכן סיפר לנו אחד מתלמידיו. והוסיף שאמר רבינו הח"ח זיע"א "ספר הזוהר" ק ישמור אתכם בחיים!"

הורה לבחור ללמוד ספר רזיאל המלאך להשיג גדולתו של הקב"ה

הגאון רבי שמואל קושלוויץ זצ"ל, בספר נתיבות שמואל (ע"ת ע' רבי"א), מספר שכשהיה בן ישיבה צעיר בראדין, ישן בחדרו של החפץ חיים כג' חודשים, בלילה לפני השנה ניגש אליו החפץ חיים ובידו ספר רזיאל [המלאך], ואמר לי שאהגה בו כל לילה קודם השינה, וז"ל: "בספר הזה כאשר תעיין ותהגה בו תהיה לך קצת השגה מגדלות ורוממות השי"ת, כי ראוי לכל איש ישראל שתהיה לו השגה מגדלות ה', כי באשר אנו נחשבים בחסד ה' עלינו כבנים למקום, הרי מהראוי שכל איש מישראל תהיה לו איזה השגה מגדלות אבינו שבשמים וערכו", עכ"ל הח"ח זיע"ע. ומוסיף שם שרק אחרי שנים הבין את כוונת הח"ח שנערך בשנים יהגה בספר קבלה לפני השינה, ע"כ.

מתגרות אלו באלו צפה לרגליו של משיח" - כפי שרואים בתקופה הכי אחרונה: וכן בנוגע לסימנים בענינים טובים, ולדוגמא: "אין לך קץ מגולה מזה שנאמר (יחזקאל לו, ח) "ואתם הרי ישראל ענפיתם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'", כשתתן ארץ ישראל פריה בעין יפה, אז יקרב הקץ כו" (סנהדרין צח, א ובפרש"י), הסימן היחידי שלדאבוננו לא נתקיים עדיין הוא - מאמר הזוהר (הנ"ל) ש"כד יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא"!

וכאמור - אם הרח"ו כתב בנוגע לזמנו שהסיבה לאריכות הגלות היא העדר הלימוד דפנימיות התורה, הרי על אחת כמה וכמה שכן הוא עתה - ארבע מאות שנה לאחר זה!

מי שלא לומד זוהר מאריך את גלות השכינה

ומאחר שהעדר הלימוד גורם כל זה ממילא מובן שגם המעטת הלימוד מאריך את הגלות ולא רק גלות בני ישראל אלא גם הענין דשכינתא בגלותא, וכשיתבונן כל אחד ואחד מאתנו שעל ידי מה שממעט בלימוד פנימיות התורה יהיה ח"ו שכינתא וכנסת ישראל ובמילא גם בני ישראל נשמות בגופים על כל פנים רגע אחד יותר בהגלות וחשך כפול ומכופל הרי תסמר שערות ראשו האחריות המוטלת עליו, והענינים שתלוי בלימוד פנימיות התורה וכל הקושיות שיש על זה, הרי ידוע הפתגם אשר היצר הרע אומן במלאכתו ובא לכל אחד ואחד לפי מהותו וישנם כאלו שבא אליהם לבוש במעיל משי, והבחינה בזה שאם הסברות מונעים העבודה בפועל הרי מקורם בצד דלעומת זה.

אפילו יש ביד האדם תורה ומעשים טובים אם לא למד זוהר יהיה בבושה גדולה בעולם הבא

ולא עוד אלא שאפילו יש ביד האדם תורה ומעשים טובים כתב בזוהר שיר השירים שהנשמה כשתבוא לעולם העליון ולא עסקה בחכמה זו תהיה בבושה גדולה מאד על כך שלא יודעת רזים עליונים, ומוציאין אותה מכל השערים העליונים. לכן ישתדל כל אדם ללמוד זוהר הקדוש 'בגין דלא יעול בכיסופא לעלמא דאת"י.

מי שביכולתו ללמוד זוהר ונמנע מזה עונשו גדול והגאולה מתעכבת בגללו

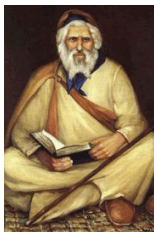
ונמצינו למדים שמי שהיה יכול ללמוד בתורת הסוד ולא למד ענוש יענש על כך. ומעכב את הגאולה! (זוה"ק וכ"כ הגר"א ז"ל ועיין עוד במדרש משלי פ"י).

השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה, שהקדוש ברוך הוא לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כולם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, לסייע לתיקון השכינה. ונאמר בו, "ולאדם לא מצא עזר כנגדו", פירוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזור לזעיר אנפין, להוציא את שכינתו מן הגלות. וכעין זה כתב רבינו הגר"א ז"ל בביאורו.

מי שלא לומד זוהר טוב לו שלא נברא

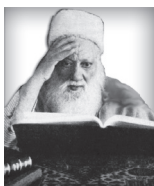
המקובל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב

אבוחצירא זצוקללה"ה (בספרו גנזי המלך דף קפ"ה) אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.

מי שלא לומד זוהר מחסר ממצות תלמוד תורה

ורבינו יהודה פתייה זיע"א אומר בשם רבי חיים וויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בדי בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתייה זי"ע שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

אזהרה: לימוד הזוהר צריך שיעשה מתוך קדושה וטהרה

ב"ה סדרנו לפניכם חשיבות לימוד התורה ובפרט לימוד הזוהר רק צריכים לדאוג שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. הגמ' אומרת (ברכות כ"ב), עזרא הסופר תיקן "תפילת עזרא", ועד כמה גדולה תפילה זו, מספרת הגמרא, על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל. (עיין ברכות דף ט"ז) על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר".

הגאון הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע בספר אמרי פנחס (השלם דף קס"ד) אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב. והיינו שהזוהר הוא עצמו המקווה. (ויש לחלק בין גירסת הזוהר להעמקה בקדושת הקבלה).

חפץ חיים היה שואל: מדוע לא לומדים זוהר הקדוש בישיבות?

"הלימוד בזוהר הקדוש מביא יראת שמים!" אמר רבינו. והיה מתפלל ואומר "מדוע לא הכניסו את לימוד הזוהר"ק בישיבות? הרי זה חתיכת מוסר!" (מפי השמועה).

ומסופר שפגש את הגאון הרש"ב זצ"ל והתפלל על שפשוט אצלם שאין מגלחים הזקן בישיבתו, ואמר לו הרש"ב זאת מפני שלומדים פנימיות התורה בישיבה, וזה נותן יראת שמים. ואמר לו החפץ חיים זיע"א "נו, אז צריך להכניס את לימוד פנימיות התורה בישיבות!"

דרכו לצטט למאות פעמים את זוהר הקדוש בספריו (במשנה ברורה, שמירת הלשון וכו'), ואף מביא מן ספרי המקובלים. ספריו מלאים וגדושים מן הקצה אל הקצה מספר הזוהר"ק, ובהקדמת ספרו "ליקוטי הלכות" אומר לעיין בזוהר"ק.

כל יהודי צריך לפעול להציל את ישראל בכל דרך וצורה שיכול

אמר: אמרו חז"ל כל ישראל ערבים זה לזה! כל אחד ואחד מחויב לפעול למען הצלת עם ישראל בכל תחום אפשרי.

הוראת הח"ח זיע"א: יש ללמוד זוהר בכל יום לקרב את הגאולה

"ובמיוחד" אמר "יש ללמוד בכל יום חצי שעה זוהר הקדוש בכדי לקרב הגאולה" (מפי השמועה).

ועל זה צווח ככרוכיא בספר מזכה הרבים: מה יעזור לנו אם אנחנו רוצים להגאל אבל לא פועלים בשביל לקרב את הגאולה? ומהו קירוב הגאולה? תשובה שלמה קדושה וטהרה (קדושת האדם כולל כשרות המאכלות באמת [וכידוע שיש מכשול גדול בענין זה ואפילו בהכשר "מהודר"] ההתנהגות והלבוש התרחקות מדרכי הגויים וכו'); ולימוד הזוהר הקדוש! עכ"ד.

בזמן הזה יש מחסור בתלמידי חכמים שיעזרו למשה רבינו בגלות

ואמרו בזוהר (בראשית דף כ"ח ע"א) בלה"ק: אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, וַתְּרִי מִי נִתֵּן מַעֲשֵׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמִשְׁחָה? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אָמַרְתָּ כֵּךְ? וְכִי לֹא לְמוֹדֶת (ישעיהו מו) "מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרֵית"? אָמַר לוֹ, כֵּךְ הוּא וְדַאי. וְלִכֵּן מוֹשֶׁה לֹא מָת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבְגִלְלוֹ נֶאֱמַר בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה וְלֹאֲדָם לֹא מוֹצֵא עוֹר, אֶלָּא בָלֵם כְּנֶגְדּוֹ. וְכֵן נֶאֱמַר בְּעִמּוּד הָאֲמוּצָעִי וְלֹאֲדָם לֹא מוֹצֵא עוֹר שְׂיוּצִיא שְׂכִינָה מִהַגְלוֹת. וְהוּ שְׂכָתוּב (שמות ב), "וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא בִּי אֵין אִישׁ". וּמוֹשֶׁה הוּא בְּדַמּוֹתוֹ מוֹמֵשׁ, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לֹא מוֹצֵא עוֹר כְּנֶגְדּוֹ. וּבִיָּאָר בְּמַקְדֵּשׁ מֶלֶךְ: וּמִמִּשִּׁיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי לְבָאָר, שֶׁהַבְּחִינָה שֶׁל מוֹשֶׁה רַבִּינוּ אֵינָה זוֹה מִן

על הפאה הנכרית, נתברר בבירור גמור שהסוחרים מביאים מהודו, והאניה באמצע הדרך נותנים עליה הכשר, כאילו שבא ממדינה אחרת (על פי עדים שהיו שם), לכן אל תאמין לרבני הערב רב, די בזה שהכשילו אותנו כבר כל הימים עד היום.

ואין להאריך בפלפולים, וכל המתיר את הפאה הרי הוא מתיר את השרץ בק"ן טעמים! (עירובין דף י"ג ע"ב, תנא תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים, ועיי במסילת ישרים שהיציאה בקי גדול בתורה ומביא ראיות מש"ס ופוסקים, ואל תשמע לו כי הוא שקר!). ולצערנו הגדול חדר הנגע הזה לבתי ישראל ויראי ה' ואף נהפך למנהג ישראל. וידוע מרבינו תם ש"מנהג" אותיות "גהנם", וכל אלו שכל אלו שהולכות עם פאה נכרית נשרפות עם הפאה בגהנם ביסורים גדולים. ומה אם כולם הולכות ככה? - בגהנם יש מקום ל"כולם"! - ואין כאן שום "הפחדות" למיניהן. המציאות קובעת שהפאות של היום מושכות את העין ונראות כטבעי ממש וממילא אסורות וכל ההיתר של אז היה על פאות מקש וכדומה. ותמיהני עליכם מדוע אתם מקפידים על הכשר "מהדרין מן המהדרין" בכל דבר ולא על הכשר והידור במצוות צניעות?

ולגבי השאלה הגדולה והחשש מה עם כיסוי הראש (כפי דברי הזוה"ק לקמן) שאי אפשר כל כך לכסות כראוי. אז הן תדאגנה שיכוסה. ואין בזה כל לשון הרע לדבר על זה וכל הרבנים "המתירים" כנראה שלא הולכים ברחוב ורואים את הפרצה האיומה שנגרמת עקב ההיתר שלהם, ואם כן איך אפשר לקרותן "רבנים"? ולטענה ש"לא צריך דווקא להסתכל" - ידוע שהיציאה גדול ותקיף מאד ומתחדש על האדם בכל יום ואסור להביא את עצמו לידי נסיון. ולטענה שהדיבור בנושא זה גורם ל"הרהורים" התשובה פשוטה, הפאה עצמה היא הגורמת לכל הרהורים! "אבל השם אוהב אותנו" השי"ת אוהב אותנו, אמת. אבל הוא לא אוהב שאנחנו מורדים ומועלים בו בפרהסיא, והאומר כן מבלי לחשוב ולשקול בדעתו מהו באמת רצון השי"ת בענין הזה חוששני שהוא נכלל ב"כל האומר הקב"ה וותרן..." ולא זו בלבד אלא גם שיצרני הפאות מודים שעושים זאת כדי שיראה כמו שיער טבעי ואפילו יותר וכו', הגיע הזמן להפסיק עם כל השטויות והשקר. כי האמת תנצח לבסוף.

הפאה נכרית טעונה שריפה והסרתה יעורר רחמי שמים

דבר גדול וחשוב יעשו אם בשריפת חמץ יסירו את כל הפאות מעליהם ויאספו כולם למדורה גדולה - אין ספק שיעורר רעש גדול בשמים, וזה בוודאי יקרב הגאולה ברחמים עצומים! ובי"ה ישראל קדושים, ומאות נשים שורפים בכל שנה את הפאות שלהם, ובזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ממצרים, ובזכותם נגאל בקרוב, בב"א.

כת הש"צ נעשו כופרים בגלל לימוד קבלה בטומאה

וכל שכן ללימוד הזוהר הקדוש, כפי שמביא ה"מאור ושמש" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטוהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' רח"ל. אבל אם נלמד בזוה"ק בקדושה ובטוהרה נהיה משומרים מכל חטא ועוון, ונביא בכך הגאולה השלימה.

עיקר הלימוד בזוהר המביא ליד מעשה

לימוד הזוהר מאד חשוב, דא עקא שאין הכוונה רק על קריאה בעלמא בזוהר [למרות שזה מועיל לא פחות] הכוונה העיקרית היא על ההתחזקות מדבריו הקדושים והפנמת הדברים, לא יתכן שהאדם יקרא בזוה"ק כל יום והוא אינו מקפיד על קדושה!

הקורא קריאת שמע בלא קדושה מעיד עדות שקר

ידוע מה שאמרו בגמרא כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו, וכן אמרו בזוה"ק על הקורא קריאת שמע בלא ציצית, וכן כתוב במשנ"ב על הקורא קריאת שמע בלא אהבת ה', וכן יש לומר על הקורא קריאת שמע ואינו מקפיד על גדרי הקדושה וכתוב מלא דיבר "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם! למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי והייתם קדושים לאלקיכם!"

חלק מהירידה בקדושה הוא הפאה איסור הפאה נכרית הוא מדאורייתא

הרי ידוע שהפאה נכרית הנוראה אסורה מכל וכל, מגדולי פוסקי הדורות שעברו וגדולי פוסקי זמנינו (בין השאר מרן הגרש"ז אויערבך זצ"ל ומרן הגר"ש אלישיב זצ"ל ויב"לח"א מרן הגר"ש וואזנר שליט"א וכולם אמרו שהיא הגורם לכל הצרות והאסונות). וכבר דיו רב נשפך על זה. (עייין בספרים שבהוצאת מכון דעת תורה ודומיהן, שעברו על הסוגיא הזו וליבנו את הדברים עם גדולי הדור למעלה מ-1000 פעמים ולא מצאו שום מקום להיתר. ומקורה נובע מגזירות המשכילים ימ"ש שגרמו לממשלת רוסיה לגזור גזירות על בנות ישראל שילכו פרועות ראש, ובשעת הדחק היתרו הרבנים את הרע במיעוטו. והיום אין שום סיבה להיתר. וכמו שכתב כל זה הגאון ר' בנימין רבינוביץ זצ"ל מחברי הבד"ץ בהסכמתו לספר "סוגיא דפאה נכרית" וכתוב שם גודל החיוב לפרסם את איסור הפאה). וכל אלו שהלכו עד היום בפאה נכרית ונתברר בבירור גמור, שכולם נעשו מעבודה זרה, אז כל התפילות וברכות, קידוש וברכת המזון, וליל הסדר, שאמרו נגד העבודה זרה, הלכו ישר לבתי התפלה, ומכאן יכולים לראות מי הם רבני הערב רב שנשיהם ובנותיהן הולכות בפאה נכרית, וממילא מתירים לכל אחד לילך כך, רח"ל. והרבנים הנותנים הכשר היום

לימוד הזוהר אף בגירסא בעלמא מסוגל לקירוב הגאולה ומעלתו רבה עוד יותר כשיצדף לזה תשובה

השורה התחתונה - לימוד הזוה"ק צריך לעורר תשובה. וזה הכוונה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי. ואין הכי נמי שהקריאה והלימוד בעלמא - זה דבר דבר גדול מאד - העיקר - שיעשו כולם תשובה אמיתית ומוחלטת.

ולכן יש צורך לעורר גם על תשובה באותו מקום שמדברים על חיוב לימוד הזוהר כי דא בדא נקשרים!

וכמו שכתב בספר אלף המגן שעל הספר **מטה אפרים:** "לימוד ה' דפים זוה"ק (בכל יום) עם תשובה מתקן הנשמה ומטהרה ומזככה. **רואים מכאן שהלימוד בזוהר צריך שיעשה עם תשובה גמורה."**

יהרהר בתשובה בכל פעם שניגש ללמוד בזוהר הקדוש

כלומר בכל פעם שאיש ישראל יבוא לעסוק בזוה"ק יקדים לפני כן הרהור תשובה, בכוונה אמיתית ומוחלטת לחזור אל ה' בכל נפשו וכו', ואכן יעשה שינוי מעשים - ואזי בוודאי ינצל מגוג ומגוג ואטום ושאר מרעין בישין ויזכה לגאולה!

הזוהר הקדוש כותב "אסור לאשה שיראו משערותיה **חוצה!**" ופאה זה לא רק שצורה אחת אלא אלפי שערות! ויותר גרוע בפעולתו משער טבעי כידוע (פאה ר"ת פריצות אומות העולם והבן היטב).

הפאה גורמת למידת הדין לשלוט בעולם

עד מתי לזילזול בכבוד השי"ת נותן התורה? עד מתי נסבול בגללה? (פאה בגימטריה **אלקים** כלומר שנותנת כח למידת הדין לשלוט בעולם)

הגאולה לא תבוא בחינם. ויתפלל לבורא יתברך שיפתח ליבו ויכנסו דברי האמת האלו לתוך לבו. ויקיים בשמחה מצות התשובה. וכה יאמר (בדמ"ע):

רבוז העולמים אבינו האב הרחמן רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שפיתוב. "כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם":

רבונו של עולם אתה צוית בתורתך הקדושה: "ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד". אתה הוא המסייע לפא ליטתה, אנא סייעני לקיים מצותיך - מול את לבבנו לאהבה את שמה, כמה שפיתוב "ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לךב ורעה לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען תייה":

המצא לנו בבקשתנו, כמה שפיתוב "ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך" - אנא הסר ממנו טמטום הלב! תביאנו אל הר קדשך ושמתנו בבית תפלתך, כמה שפיתוב "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים":

שמע קולנו ה' אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

(מתוך תפילת יום הכפורים).